

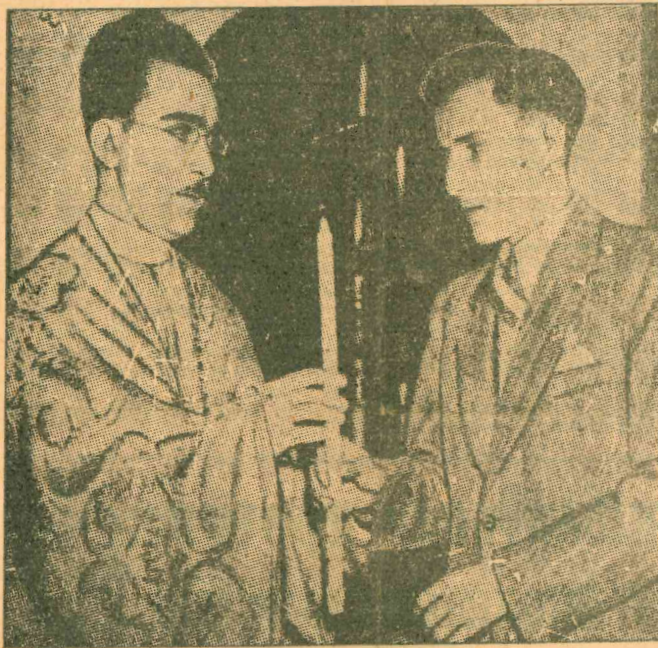
«Μέ ένίκησε ό Κυριακίδης - λέγει ό Κέλλυ - διότι έκεινος έτρεχε γιά τήν πατρίδα του»

Χθές έκομίσθησαν αεροπορικάς αί έφημερίδες τής Βοστώνης και τής Νέας Υόρκης αί όποίαι περιγράφουν λεπτομερώς τά τής δι-αδρομής του Μαραθωνίου δρόμου και τής νίκης του Έλληνος Στέλιου Κυριακίδη. Αί μεγαλείτεται έφημερίδες αφιερώνουν ολοκλήρους σελίδας μέ πολλές φωτογραφίας και μέ όκταστήλους τίτλους.

«Η έλληνική σημαία καθοδη-γούσε τόν Κυριακίδη» έχει ως τί-τλο της ή «Μπόστον Αντβαίζερ». «Πιτώντας πάνω άπ' τούς λόφους του Νιούτον ό Ισχνός Έλλη, συ-νέτριψε τούς καλοζωισμένους άν-τιπάλους του» γράφει ή «Μπόστον

πρός τό τέρμα. Η νίκη αυτού του Έλληνος θα παραμείνη παράδειγ-μα του τι μπορεί να έπιτευχθή ό-ταν ό Ιερός πόθος γιά τήν νίκη και ό άφθαστος πατριωτισμός κα-θοδηγούν τόν άθλητή στα δήματα προς τόν θρίαμβον».

«Άλλη έφημερίς, υπό τόν τίτλον «Οί Έλληνες μας έδειξαν γιά μία άκόμη φορά πώς αγωνίζονται και πώς κατακτούν μία νίκη», περιγρά-φει τόν άγώνα και αναφέρεται εις τήν «ήρωικήν και ένδοξον χώραν τής νίκης και του πολιτισμού, ά-ποκαλεί δ' έν τέλει τόν Κυριακίδη «σύγχρονον Φιδιππίδην, ό όποίος έ-φερε άπ' τήν χώρα του τό Ιστορι-

Κατά τήν τελετήν τής Αναστάσεως εις τήν Έλληνικήν Έκ-κλησίαν τής Βοστώνης, ό έφημέριος Ιερέυς εύθύς μετά τό «Δεύτε λάβετε φώς» έδωσε τήν αναμμένην λαμπάδα του εις τόν Κυριακίδη, από τόν όποιον και έλαβαν τό φώς τής Ανα-στάσεως όλοι οι έκκλησιαζόμενοι Έλληνες.

Τράβελερ». «Ο Κυριακίδης έκέρδι-σε διά τήν τιμήν τής Έλλάδος πού πύσχει και πεινάει» γράφει ή «Μπόστον Νιούς». Γενικώς όλες οι έφημερίδες εινε αφιερωμένες εις τόν άθλο του Κυριακίδη, εις τήν Έλλάδα και εις τίς θυσίες τής.

«Η πίστις του Έλληνος Κυ-ριακίδη προς τήν νίκην, έγραφε τήν μεθεπομένην του άγώνος μία έφημερίς, ήταν τόσο μεγάλη, ώστε κατώρρωσε να ποαγματοποιήση και αυτό τό αδύνατον και να νι-κήση τόν βασιλέα τής Αμερικής εις τόν Μαραθώνιον δρόμον, τον Τζώνου Κέλυ.

κόν άγγελμα τής νίκης.

Τέλος, οι «Τάιμς τής Νέας Υ-όρκης» εις ειδικήν έκτακτον έκδο-σίν των άμέσως μετά τόν άγώνα, κάτωθι ολοσέλιδου τίτλου δημοσι-εύουν τεραστίαν φωτογραφίαν του Κυριακίδη, δαφνοστεφανωμένου. Κά-τω από τήν φωτογραφίαν αντί λε-ζάντας παρατίθενται αί δηλώσεις του ήττηθέντος Κέλλυ, του φαβορι-του άγώνος, ό όποίος ειπέ τά έξης προς τούς δημοσιογράφους: «Η το αδύνατον να κερδίσω τόν Έλλη-να, διότι αυτός έτρεχε γιά τήν πα-τρίδα του. Ηττήθη διότι είχα να αγωνισθώ έναντίον όλων των Έλ-λήνων!».

Τό ζέρει όλος ό κόσμος, συνε-χίζει ή έφημερίς, ότι ό ύποσιτισμέ-νος αυτός αντίπρόσωπος ένός λα-ού πού πεινάει ήλθε στην πλούσια χώρα μας μέ τήν έλπίδα πώς θα νικήση και θα μάς φέρη στην μνή-μη τό όνομα τής μικράς χώρας πού τόσο άποτελεσματικά, θαρραλέα και ήρωικά άπεδύθη στον κατα-πληκτικά άνισο άγώνα έναντίον δύο αυτοκρατοριών και πού σήμερα βρίσκειται έγκαταλελειμμένη στις συμφορές και στις πλιγές πού τίς προξένησεν ό άφθαστος άγών της. Και από προχθές, το-νίζει ή έφημερίς, μέ τόν μεγαλειώ-δη θρίαμβό του ό Κυριακίδης όχι μόνον έδόξασε γιά μία άκόμη φο-ρά τήν άθάνατη αυτή χώρα, άλ-λά συγχρόνως έπέτυχε να τής χα-ρίση νέες χιλιάδες φίλων. Όλος ό κόσμος εδώ άγαπάει και συμ-παθεί τούς ανθρώπους εκείνης πού μέ τήν άτσάλεια θέλησή τους κατώρρωσαν να έπιβληθούν σ' ένα πτάνιο άγώνα. Γιά τόν λόγον αυ-τόν ό «καλαμπούδαρος, σγουρο-μόλλησ και αδύνατος Έλληνας» έ-γινε τό αντίκειμενον ένθουσιωδών έπευφημιών όταν κατώρρωσε να φθάση πρώτος εις τό τέρμα κατά-πιν έπικού και σκληρού άγώνος στήθος προς στήθος.

Ο δεύτερος νικητής του άγω-νίσματος, ό «βασιλέας του Μαρα-θωνίου δρόμου», Αμερικανός Τζών Κέλλυ, έδήλωσε προς τούς δημο-σιογράφους ότι τρία μίλλια πρό-του τέρματος είχε κερδίσει από τόν Κυριακίδη 20 γυάρδες και δέν έφοβείτο διόλου άπ' αυτόν, γιατί διέθετε πολλές δυνάμεις γιά τίς τελευταίες 1000 γυάρδες. «Πο-τέ, λέγει, δέν περίμενα ότι ό «πρόσφυγας» αυτός, πού δέν είχε καθόλου κρέας άπάνω του και πού στη ρυτιδωμένη και στεγνή φάτσα του δέν άνθιζε ούτε ένα χαμόγελο, θα άρχιζε τήν επίθεισι από τό «Ω-τομπόν» (4.500 μέτρα πρό του τέρματος) γιά να κερδίση τόν ά-γώνα. Και άκόμη όταν μέ προσ-πέρασε και τόν κινήγησα νομίζον-τάς του τρελλόν, γιατί πίστεια πώς πάρα κάτω θα έπεφτε, ήμου-ν δέβαιος πώς έγώ θα ήμουν ό νι-κητής».

Και συμπληρώνει ό άθλητικός συντάκτης τής ίδιας έφημερίδος: «Ο Κυριακίδης εινε ένας γίγας του δρόμου. Εινε αδύνατον δευτε-ρος δρομευς του κόσμου να έπα-ναλάδη τό όρμητικό αυτό «φί-νις» τόν γρήγορο καλπασμό

Ο άφιχθείς προχθές αεροπορι-κάς έξ Ουασιγκτόνας πρέσβυς τής Έλλάδος κ. Διαμαντόπουλος έδή-λωσε τά έξης: «Όλοι οι Έλλη-νες τής Αμερικής μέ αλήθη συγκί-νησι παρηκολούθησαν από ραδιο-φώνου τήν διεξαγωγήν του Μαρα-θωνίου και τέλος τόν ελληνικόν θρί-αμβον εις τήν Βοστώνην. Η ένι-κή αυτή νίκη απέδειξε τό άκατά-βλητον τής φυλής μας. Έξήσαμεν άληθμονήτους στιγμές έθνικής ύπε-ρηφανείας διά τόν θρίαμβον του συμπατριώτου μας. Ηδη τό όνο-μα τής Έλλάδος φέρεται μετά θραύσασμού, σεβασμού και έκτιμή-σεως από όλους τούς Αμερικα-νούς».

Από έπιστολήν του θριαμβευ-του προς τούς οικείους του, λι-φθείσαν σήμερα τήν πρώταν, αντί-γράφου επί λέξει τά ακόλουθα: «Μέ τή βοήθεια του Θεού και τάς ιδιόκας σας εύχάς ένίκησα. Ο ά-γών ήτο τρομερά σκληρός και δύ-σκολος. Πέρασαμε τά πρώτα 5 μίλ-λια σε 28' 30". Τα 10 σε 57' και τήν μισή διαδρομή σε 1 ώρα 15'. Με τόν ίδιο ρυθμό—και πάλι- τότε τρέχοντας—συνεχίσαμε τόν ά-γώνα βήμα προς βήμα. Εις τά 16 μίλλια ό Καναδός αντίπαλος έμει-νε vs πίσω. Εις τό 17 μίλλια έμεινε και ό Ρώμιππου. Από εκεί ό Κέ-λυ και έγώ έτέθημεν επί κεφαλής. Στα 22 μίλλια ό Κέλλυ μου είχε πάρει 20 γυάρδες. Στις φωνές του λαού πού του έλεγαν «τρέξε γιάτί σε φτάνει ό Έλληνας» και ένός δημοσιογράφου Αμερικανού πού παρακολούθησε μέ αυτοκίνητο μου έδωσαν φτερά. Τα τελευταία 4 μίλ-λια τά έτρέξα προς 5' λεπτά τό καθένα. Ο κόσμος τώρα μιλάει ό-λο γιά τήν Έλλάδα. Δέ φαντάζε-σθε πόσο είμαι υπερήφανος γιάτί είμαι Έλληνας. Ο Διοικητής τής πό-λεως τής Βοστώνης μου έδωσε ως έπαθλο τής νίκης ένα μετάλλιο μέ διαμάντι. Οί δημοσιογράφοι κι' οι φωτόρεπόρτερ μέ έχουν τρελλάνει. Οί Έλληνες μέ καταφιούν. Ο Έλληνας Ιερέυς τής Βοστώνης κατά τήν ώραν τής Αναστάσεως μίλησε στους παρισταμένους στην έκκλη-σία και μέ ώδήγησεν εις τήν Ά-γίαν Πύλην διά να δώσω τό Ιερόν φώς τής Αναστάσεως εις τόν λα-όν τής Βοστώνης, διότι, καθώς εί-πεν, ή ημέρα τής Αναστάσεως ά-νήκει στην Έλλάδα και στο παιδί-της. Καταλαβαίνετε τή συγκίνησή μου μέ τό «Δεύτε λάβετε φώς...».

ΧΡ. ΣΒΟΛ.